

Конгрес Українських Націоналістів

Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за Неї

Декалог українського націоналіста

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net 4 - 10 січня 2005 року № 1 (61)

З ІМЕНЕМ СТЕПАНА БАНДЕРИ ЙДЕ НА ВИБОРИ–2006 КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Про це було заявлено у зверненні до українського народу голови Конгресу Українських Націоналістів, народного депутата України Олексія Івченка 1 січня в день народження Провідника ОУН Степана Бандери на його батьківщині в селі Старий Угринів під час урочистого віча.

ЗВЕРНЕННЯ

Рідний Український народе!
Дорогі Друзі та Подруги!

Сьогодні, в перший день 2005 року, ми зібралися на славетній землі села Старий Угринів, яка 96 років тому дала світу Степана Бандеру – одного із найвизначніших борців за волю України у 20 столітті. Віддаючи шану Провіднику Організації Українських Націоналістів, ми вшановуємо усіх борців за волю України.

Сьогодні нам є з чим прийти на це свято для кожного українця місце, адже український народ здобув ще одну вагому перемогу, обравши Президентом Віктора Ющенка. Значний внесок в цю перемогу зробив Конгрес Українських Націоналістів, який у своїй діяльності керується ідеологією ОУН, для якого ім'я Степана Бандери було і завжди буде символом нескореної української нації. Сподіваємося, що народний Президент Віктор Ющенко докладе зусиль, щоб усі, хто боровся за волю України, були визнані на державному рівні і належно вшановані.

Перемога Віктора Ющенка - це хоч і вагомий, але лише перший крок до побудови Української Національної Держави. Ми свідомі того, до якого руйнівного духовного та матеріального стану доведена наша країна і який спадок залишає злочинний корумпований режим. Наш обов'язок - всебічно підтримувати новообраного Президента, зміцнювати Конгрес Українських Націоналістів і бути готовими вже в 2006 році привести до влади патріотів.

І саме тут, на цьому святому місці, де 96 років тому народився Степан Бандера, ми проголошуємо:

Конгрес Українських Націоналістів, як самодостатня, організована і в політичному вимірі перспективна політична сила, йде на вибори 2006 року до Рад усіх рівнів і переможе! Наше гасло – За Націю і Державу! Наша мета – побудова самостійної і соборної Української Національної Держави. І ми її осягнемо!

Нехай віра в це помножить Ваші сили, зміцнить Ваш дух в дні радісних та світлих свят Різдва Христового та Нового року! Здоров'я Вам, щастя, нових перемог!

Слава Україні!
Героям Слава!

Голова Конгресу Українських Націоналістів
народний депутат України
Олексій Івченко

Фоторепортаж про цей захід на сторінці 2.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ХРИСТА!

Віншуємо Вам, українці,
Що Христос родився,
Що народ наш український
З неволі звільнився!

Не всі в Христа вірили,
Не всі 'го вітали...
Не всі наші українці
Рождества діждали.

Ми щасливі, що діждали –
Бога вихваляймо!
Братів наших розігнаних
Усіх пам'ятаймо.

Тих, що в світі, тих що в бою,
Тих, що у Сибіру...
Що понесли смерть і муку
За рідну Вкраїну.

Вони нині Рожденного
За нас Бога молять:
Нехай наші українці
Своє знамя носять!

Нехай носять і голосять
По усьому світу!
Вихваляймо Рожденного
На вічнії віки!

МИ – НАЦІОНАЛІСТИ!

За те, що ми воїни, а не пси,
І що ми із когорти нескорених,
Нас проклинали в минулі часи.
І тепер обкидають докорами.

А за те, що ми любимо
неньку свою
І звемо її Україною,
Ще й до тепер
комуністи плюють
Отрутою в нас зміїною.

Але не лякає нас їхній „концерт",
Що вже на задвірках історії.
Для нас Україна – понад усе!
Для них – це лише територія.

Для нас Україна –
це вільна земля
Під знаменами жовто-синіми.
Тому на поталу
російським кремлям
Її ми ніколи не кинемо!

Ми прославимо
нашу державу в віках.
А також героїв,
вбитих під Крутами.
А колишнім і нинішнім
більшовикам
Ми ще диявольські
роги скрутимо!

Тому що...
концепція наша така...

Богдан Катинський

ВАЖЛИВО

Віктор Ющенко привітав українців з Новим роком

У новорічну ніч В. Ющенко привітав на Майдані Незалежності український народ із Новим роком. „Від імені своєї родини я бажаю, щоб у кожну оселю прийшло добро і щастя. Я хочу, щоб у новому році ми з гордістю говорили: так, я українець, я гордий жити на українській землі. Хай вам щастить у всіх добрих справах", – сказав він у своїй короткій промові.

Окрему шану В. Ющенко висловив учасникам мітингів на майданах по всій Україні. „Ці 500 тисяч людей прийшли сюди заради 47 мільйонів українців, яких вони хотіли зробити вільними і незалежними», – сказав він. Ющенко також окремо подякував киянам за гостинність під час Помаранчевої революції.

Із коротким вітанням зі сцени в центрі столиці виступив київський голова Олександр Омельченко.

Президент Грузії Михаїл Саакашвілі говорив українською мовою і зізнався, що, як у студентські роки, „знову відчув себе киянином". „Зрештою, – мовив він, – кожна вільна людина під час вашої революції була киянином... Від імені дружнього народу я дружньо вітаю вас із Новим роком, із великою перемогою, з новим Президентом", – сказав грузинський лідер.

З короткими вітаннями виступили також дружини обох Президентів, Ю. Тимошенко, О. Мороз, А. Кінах...

З початком Нового року присутні заспівали державний Гімн України.

На сцені також була народна артистка Грузії й СРСР Нані Брегвадзе, яка у супроводі хору виконала пісню "Тбілісо".

ЦВК укладається в терміни

Центральна виборча комісія оголосить офіційні результати виборів у найближчі кілька днів, заявив у понеділок голова ЦВК Ярослав Давидович.

Він нагадав, що всі 225 протоколів тервиборчкомів надійшли до Нового року. "Фактів, які б свідчили про серйозні порушення, немає", - відзначив Давидович. Зокрема він повідомив, що результати, отримані після обробки протоколів тервиборчкомів, відрізняються від тих, які були отримані в електронному вигляді, на кілька сотень голосів.

За його словами, скарги, акти про порушення, особливі думки членів тервиборчкомів, додані до протоколів, також свідчать, що серйозних порушень не було.

Давидович також підкреслив, що ЦВК поки укладається в терміни, відведені законом для підведення підсумків голосування.

Коли інавгурація?

Точна дата інавгурації обраного Президентом Віктора Ющенка поки невідома. За різними даними вона може відбутися з 13 по 16 січня, причому сама церемонія може розтягнутися на два дні або два етапи.

Перший етап – офіційна інавгурація, яка скоріш за все пройде в будинку парламенту. Другий етап – громадська інавгурація на Майдані Незалежності.

Основні напрямки діяльності нового Президента

Віктор Ющенко, переможець президентських виборів в Україні, в інтерв'ю "5 телеканалу" заявив про 4 основних напрямки своєї діяльності на посаді глави держави. Це передусім боротьба з корупцією, соціальний захист населення, модернізація стосунків з Росією, а основною стратегічною метою він назвав євроінтеграцію України.

Путін не має перешкоджати

Україна матиме нормальні відносини з Росією, але Володимир Путін не має перешкоджати руховї України до Європейського Союзу. Про це Віктор Ющенко заявив в інтерв'ю німецькому журналу „Дер Шпігель".

„Наша стратегія спрямована на європейську інтеграцію, і саме на цих умовах нам необхідно вирішувати всі проблеми разом з Росією",- сказав Віктор Ющенко, який назвав Росію стратегічним партнером в політичній, економічній та військовій галузях.

"Підвищених тонів" не було?

Росія поважає вибір народу України на минулих президентських виборах. З такою заявою виступив міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров в інтерв'ю німецькій газеті "Гандельсблатт". Він зазначив, що Україна сама повинна визначати свій курс стосовно НАТО і Євросоюзу.

Лавров відкинув думку про існування "підвищених тонів" з боку Росії стосовно Заходу після подій в Україні. "Були підвищені тони з боку західних спостерігачів після оголошення результатів другого туру голосування. Були підвищені тони з боку опозиції, що фактично закликала своїх прихильників блокувати державні будинки й установи ", - сказав міністр.

Ющенко у Карпатах вдруге став дідом

У ці дні Віктор Ющенко разом з родиною, президентом Грузії Михаїлом Саакашвілі й друзями відпочиває в Карпатах. Тут він планує зустріти Різдвяні свята. Ющенко відмовився від елітних західних або східних курортів, а виїхав в українські Карпати, що, за його словами, є "джерелом відновлення сил після виснажливої виборчої боротьби".

Як очікується, у цій атмосфері будуть проходити переговори і всі узгодження по формуванню нового уряду. Під час культурної програми Ющенко подивиться виступи фольклорних колективів і послухає українські вертепи та колядки.

А тим часом 3 січня 2005 року в одному з київських пологових будинків старша донька Віктора Ющенка Віталіна народила хлопчика. Вага новонародженого – 3,340 кг, ріст – 52 см. Назвати малюка батьки вирішили на честь діда – Віктором. Мати та її син почуваються добре.

Марчука де не посій, зійде...

Колишній міністр оборони Євген Марчук очолив "Партію свободи". Її Міністерство юстиції зареєструвало 29 грудня 2004 р.

За матеріалами інформагентств та наших кореспондентів

З ІМЕНЕМ СТЕПАНА БАНДЕРИ ЙДЕ НА ВИБОРИ–2006 КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

1 січня 2005 року в Старому Угринові Калуського району Івано-Франківської області за ініціативи Конгресу Українських Націоналістів відбулося урочисте віче з нагоди 96-ої річниці з дня народження Степана Бандери. У цей день біля меморіального комплексу Провідника нації Степана Бандери зібралися з різних куточків України сотні тих, хто організаційно або по духу вважають себе українськими націоналістами.

Урочисте віче розпочали молитвою священики на чолі з владикою Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софроном.

Заступник голови Конгресу, народний депутат Євген Гірник, вітаючи присутніх з Різдвом Христовим та Новим роком, висловив впевненість, що цей рік буде добрий для всього українського народу. Він дає надію, що ідеали, за які боровся Степан Бандера, боролися наші діди і прадіди, наші батьки, почнуть перемагати.

„Але і нам треба словом і ділом боротися за ці ідеали. Ми завжди збираємося тут і радимося. Рік тому тут, в Угринові, ми одностайно підтримали кандидатуру нашого народного Президента В. Ющенка. Я дуже радий, що збулися наші сподівання. Вітаю вас з обранням В. Ющенка Президентом України.

Колишній Президент Кучма якось заявив, що національна ідея в Україні не спрацювала. Протягом грудня ми побачили, як працює національна ідея, основою якої є український націоналізм. Ми побачили, хто є насправді сином народу, а хто сучим сином. Це ті козаки, корчинські, бойки, які удавали з себе націоналістів. Вони показали себе тими псевдобоївкарями, які в 40-50-х роках зраджували Степана Бандеру і здавали наших хлопців. Народ їх затаврував тавром зрадників і їм не буде місця в політиці. Але це не означає, що не буде місця у політиці українському націоналізму. Українська національна ідея шириться. Ми всі або організаційно, або за духом - націоналісти. Більше того, Україна не відбудеться без націоналізму.

Заступник голови Конгресу Володимир Борейчук: "Всі ми усвідомлюємо, як багато важить для української нації Провідник. Провідник Степан Бандера організував боротьбу, створив УПА, яка довгий час вела боролася проти ворогів України. Сьогодні ми маємо Провідника В. Ющенка. Але ми мусимо бути пильними, боротьба лише розпочинається... Ми мусимо бути відповідальними при формуванні органів влади, адже ми вже мали випадки, коли представники патріотичних сил, перебуваючи на державних посадах, себе компрометували. Тому народ мусить бути вухами і очима нашого народного Президента. Бажаю вам усім нових перемог і звершень.

Голова Хмельницької ОО КУН, голова молодіжної референтури Олесь Вітряний: „Я радий, що можу привітати вас від імені хмельничан нашим націоналістичним вітанням „Слава Україні!" Весь народ піднявся і сказав: „Ні! - бандитській владі". І при цьому яскраво і промовисто було чути голос молодих. Я працюю в школі. На уроці правознавства я дітям поставив запитання: « Що очолює Януковича?" Відповідь була одностайною: „Мафію".

Найбільшим завоюванням Помаранчевої революції очевидно є те, що ми стали сміливими, стали відкритими, нарешті ми об'єдналися. Я був свідком, як люди зі Східної України стояли на Майдані, клали руку на серце, співали Гімн України. Вони відчували себе українцями і було радісно, що рівних нам у світі немає.

Згадаймо 90-й рік, коли до влади прийшла перефарбована комуністична номенклатура. Щоб цього не повторилося, ми маємо пам'ятати слова С. Бандери, що революція повинна вміти себе захищати. Ми маємо привести до влади справжніх патріотів України – націоналістів."

Полковник Віталій Лавренчук, референт Конгресу з військових питань: „Прийміть вітання від українців Волині, краю волелюбного і щасливого тим, що ми позбулися підлої влади.

Ми ще не завершили побудову пантеону слави нашим героям, але ми повинні мати і пантеон ганьби. Маю на увазі багатьох тих регіональних чиновників, які скомпрометували себе під час президентської кампанії, грубо порушивши закон. Вони повинні піти геть. Кожен має отримати по заслузі. Не треба бути толерантними, щоб за це не довелося ще раз поплатитися. Маємо пам'ятати сказане Степаном Бандерою: „Не будьмо слабкими".

Шану славному сину України Степану Бандері на урочистому вічі також засвідчили голова Братства ОУН-УПА Карпатського краю Федір Володимирський, керівник референтури ОУН Коломийщини "Курява", заступник голови Конгресу, депутат Львівської облради Михайло Вовк, заступник голови Івано-Франківської міськради Олександр Сич, голова молодіжної референтури Івано-Франківської ОО КУН Василь Попович, заступник голови Івано-Франківської облради Романія Постолянюк та інші промовці. Від земляків Степана Бандери подякував учасникам віча за шану до великого сина України голова Калуської райради Василь Прокопів. Вітали учасників віча народні артисти України Богдан Кучер і Михайло Кривень, народний хор тернопільського Конгресу "Заграва", народний хор Калуського району "Відродження", а самодіяльні артисти з села Старий Угринів майстерно поставили Різдвяний Вертеп, героями якого, крім традиційних персонажів, були вояки УПА, Сталін, Кучма та інші.

6

КУДИ ЇХАТИ ПРЕЗИДЕНТУ?

У дипломатичній практиці заведено, що новообраний глава держави має відвідувати столиці іноземних країн. З одного боку, це робиться для встановлення контактів з іншими лідерами, а з іншого - для підтвердження попереднього чи для маніфестації нового зовнішньополітичного курсу. Міжнародні оглядачі завжди з великою увагою стежать, куди насамперед поїде Президент, адже в такий спосіб підкреслюються геополітичні пріоритети його країни.

Існує така проблема і для Віктора Ющенка. Справді, куди саме здійснити свій перший президентський візит? Деякі радники настирливо радять в першу чергу відвідати Москву. Можливо, за нормальних обставин у цьому був би певний сенс. Бо Росія є найбільшим за територією сусідом України і географічно найближчим поміж усіх великих держав. Але хіба відносини з нею можна назвати нормальними? І то не з вини України. Згадаймо, як брутально втручалася Москва у внутрішні справи України під час президентських виборів: два візити Путіна, який агітував за Януковича, участь мера Москви Лужкова та офіційних представників російського посольства в Києві у провокативних сепаратиських збіговиськах на сході України. Але ще й дотепер жодних вибачень з боку Москви не пролунало, хоча така її поведінка може бути підставою навіть для розірвання дипломатичних відносин, адже підтримка сил, які прагнуть територіальної дезінтеграції країни, в міжнародній практиці вважається одним з найбільших злочинів.

То чи не буде перший візит Президента Ющенка саме до Москви сприйнято там як заохочення до подальших антиукраїнських кроків? Бо Путін натякнув, що буде співпрацювати з Ющенком, якщо його політика щодо Росії не буде відрізнятися від політики Кучми. А курс Кучми – то політика національної капітуляції і плазування перед Кремлем. Днями Москва прозоріше натякнула, чого Україні слід від неї чекати: Туркменістан заявив, що 31 грудня 2004 року він припиняє постачання газу в Україну. Навряд чи туркмени зробили це з власної ініціативи. Політикою Росії щодо нашої держави й надалі буде шантаж і тиск. Москва шанує тільки силу, в тому числі й силу опору. Будь-які спроби домовитися з нею добром – безглузді. Як справедливо зазначив колишній мер Одеси Едуард Гурвіц, Росія залишає своїм сусідам лише дві позиції: або ти раб Росії, або її ворог. Якщо ж на російському напрямку зовнішньої політики Ющенко стане наступником Кучми, тоді даремно ми стояли на Майдані, тоді наша держава втратить всі надії на гідне майбутнє.

З іншого боку, перший візит до США чи Брюсселя може бути використано для звинувачень Ющенка в тому, що він суто прозахідний політик. Перший візит має демонструвати, що Ющенко і не прозахідний, і не просхідний, а саме проукраїнський політик, який керується виключно національними інтересами України.

Тому спочатку варто було б відвідати тих найближчих сусідів, що підтримали український народ під час Помаранчевої революції, насамперед Грузію, президент якої Михаїл Саакашвілі так щиро висловив свою солідарність з Віктором Ющенком, потім Литву, президент якої Валдіс Адамкус брав участь у розв'язанні політичного конфлікту в Україні, потім Польщу і президента Олександра Кваснєвського, а тоді вже можна буде відвідувати Росію, якщо, ясна річ, вона цілком визнає вибір українського народу.

Росіяни завжди глибоко зневажали тих, хто плазував перед ними, і шанували гордих та непоступливих, навіть якщо ненавиділи їх. Приміром, чи дозволить собі Росія втручатися у внутрішні справи Естонії, Латвії, Литви так брутально, як у справи України? Ні, тому що отримує і завжди буде отримувати там жорстку відсіч. Національна гідність, обстоювання власних інтересів – ось ключ до нормалізації відносин України з Росією.

Микола Чорноморенко

ПІДМІНА ПОНЯТЬ

Як підмінюють телепоняття:
Я ввімкнув український канал –
Новий рік, а вкраїнського свята
Знов нема - інтер-дєвочек бал...

Як підмінюють клани поняття,
Як "понятія" творять для нас:
Ледве встигли бандюгу спіймати,
Як рече: - Обижают Донбасс!..

Як поняття підмінюють вбивці,
Щоб ніхто їхній слід не шукав:
Самовбивством назвали убивство
Співучасника мічених справ.

Як поняття підмінює влада,
Котра перед людьми не права:
Чорну волю і право на зраду
Видає нам за людські права.

Як поняття підмінює раптом
У вчорашнього скривлений рот:
Весь Майдан помаранчевих -
натовп,
А гурток сталіністів - народ...

Як поняття підмінює бабця:
Йшла від діда - був демократизм!
А вернулась,
прийшла вибачаться, -
Згідна з дідом: був сепаратизм!..

Василь Василашко,
м. Київ

ЧИ БУДЕ СУД...

Кучма таки здався

Колишній Президент Леонід Кучма закликав підтримати той вибір, який зробили громадяни під час останніх виборів глави держави. Про це він сказав у новорічному зверненні до українського народу. "У наступному, 2005 році, в України буде вже новий Президент. І уся Україна, кожен її регіон і окремий громадянин мають прийняти цей демократичний вибір, як свій власний. Адже ця людина буде потребувати вашої підтримки", - заявив він. Важко повірити у щирість цих слів...

Янукович пішов у відставку

Напередодні Нового року порадував більшість українського народу і Віктор Янукович, подавши заяву про відставку з посади керівника уряду. Про це він заявив 31 грудня, виголошуючи новорічне звернення на ТРК "Україна", хоча раніше категорично відмовлявся йти з цієї посади. В. Янукович також сказав, що не збирається обіймати посади в органах чинної влади. А вже 3 січня в інтерв'ю російській газеті „Известия" заявив, що піде в жорстку опозицію до В. Ющенка. „Ми отримаємо більшість у парламенті і таким чином будемо давити на Ющенка. Наша опозиція з'явиться не лише в парламенті. Про це рано говорити, але ми готові до різних варіантів", - йдеться в опублікованому інтерв'ю. Янукович наголосив, що мета його жорсткої опозиції – вибори 2006 року. „Нам треба взяти у Верховній Раді більшість і створити свій коаліційний уряд", - сказав він.

Колишній прем'єр-міністр зауважив також, що під час президентських виборів американський вплив був системним та спланованим. Він йшов цілеспрямовано – на підтримку одного кандидата. Тим часом російський вплив Янукович назвав „спонтанним, без будь-якої підготовки". А то ми не бачили...

Шуфричу не йметься

Команда Януковича оскаржуватиме у Верховному Суді остаточні результати виборів, які оголосить Центрвиборчком. Про це заявив 3 січня Нестор Шуфрич, представник команди Януковича у ЦВК. За його словами, якщо це буде юридична війна, команда нинішнього прем'єра виграє у Верховному Суді. Шуфрич сподівається, що суд обгрунтує своє рішення юридично. На думку представника Януковича у ЦВК, Верховна Рада та Верховний Суд сьогодні діють з політичної та революційної необхідності.

Донецькі хочуть гроші назад

Донецькі "гості" зараз масово їздять по Україні і вимагають від представників влади, де Янукович програв вибори, повернути гроші, які були надані їм для організації виборчої кампанії Януковича. Такі повідомлення надходять з областей. Представники влади виправдовуються, що гроші ті вже давно витрачені, а вони не винні, що "народ такий".

Псевдонаціоналістична "ОУН в Україні" відмивається

22 грудня "ОУН в Україні" висловила недовіру колишньому голові партії та кандидату в президенти Р. Козаку. Крім того, рада партії виступила із заявою, де зазначається, що Козак "не погоджував з керівництвом партії свої передвиборчі заяви і зміст політичної реклами" у тому, зокрема, телевізійні ролики, "спрямовані проти інших кандидатів, не відображали позицію ОУН". Є також дані, що передвиборчу кампанію Р. Козака фінансував місцевий нафтовий магнат П. Д.

Алексій II таки визнав Ющенка Президентом

Патріарх Московський і Всія Руси Алексій II, який благословляв В. Януковича, побажав Віктору Ющенку, "щоби його правління внесло примирення в український народ" та висловив сподівання, що новий керівник української держави буде слідувати шляхом єднання, а не конфронтації. Про своїх однодумців - священнослужителів РПЦ МП, які, порушуючи заповіді Божі і закони України, відпрацьовуючи гроші Януковича, під час президентських виборів вели брудну боротьбу проти В. Ющенка, Алексій II не обмовився й словом.

"І не сука, і не криса" стала народною

Прес-служба Кучми повідомила про присвоєння Н. Могилевській почесного звання "Народна артистка України". Могилевська під час передвиборної кампанії активно підтримувала кандидата від влади Януковича В.Ф., а в перші дні революції заявила, що, якщо судом буде доведена фальсифікація і неправомірні дії Януковича, вона перша вибачиться, забере свої слова назад і роздасть гонорари, отримані від штабу, бідним. "Я не сука і не криса", - сказала тоді Могилевська в ефірі 5 каналу.

Після рішення Верховного Суду Могилевську неодноразово закликали "відповісти" за свої слова, однак вона мовчить.

За матеріалами інформагентств та наших кореспондентів

САМОЗВАНЕЦЬ

Колишній прем'єр-міністр Янукович, який обіцяв, що ніколи не напише заяву про відставку, таки ж її написав (тому що послідовний...). Відчувши себе людиною, вільною від виконання обов'язків голови уряду, він почав регулярно з'являтися на телеекрані.

Репертуар має доволі жалюгідний, що складається лише з кількох тез. Теза перша – я виграв президентські вибори, а мене через підступи США та київського Майдану не визнали Президентом. Теза друга – я вам усім ще покажу „кузькіну мать". Теза третя – мною буде створено опозицію, яка буде діяти не лише політично, але й методами прямої дії.

Що стосується переконання Януковича, що він виграв вибори, то є рішення Верховного Суду, яке не підлягає оскарженню. За цим рішенням так звана „перемога" Януковича 21 листопада 2004 року є продуктом масових фальсифікацій, внаслідок яких взагалі неможливо встановити волевиявлення українського народу. Тому найвища судова інстанція України призначила переголосування на 26 грудня 2004 року, у результаті якого країна чітко вказала, кого вона хоче бачити на посаді лідера нації і держави. Тому пан Янукович, заявляючи, що він виграв вибори – є самозванцем. На тій же підставі він міг би назвати себе президентом Франції чи королем Іспанії.

Представник Януковича в ЦВК член СДПУ(о) і народний депутат Нестор Шуфрич, відомий своїм унікальним нахабством, заявив, що банкрути цих виборів нададуть ЦВК „27 томів доказів порушень на користь Ющенка на переголосуванні другого туру", а також погрожував тисячами скарг інвалідів і людей похилого віку, які через закон про особливості застосування „Закону про вибори Президента України" не змогли проголосувати. Але без шахрайства й тут не обійшлося. Сотні скарг були набрані на одному й тому ж комп'ютері, з однаковими текстами. Багато людей, іменами яких ці скарги були підписані, про них навіть не здогадувалися. ЦВК ухвалила рішення передати ці „скарги" до Центральної прокуратури, щоб з'ясувати, хто їх виготовляв. А «27 томів» виявились кількома паперчиками, про які заступниця голови ЦВК Марина Ставнійчук, сміючись, запитала Шуфрича: «Оце і є ваші 27 томів?» Крім того, пані Ставнійчук поцікавилась, чому, говорячи про тисячі доказів «фальсифікації» переголосування, адвокати Януковича не надали жодного реального факту... І вони ще хотіли керувати Україною...

А на погрози Януковича компетентним органам України варто звернути увагу. Адже Янукович нині нагадує пораненого звіра... Його здали майже всі вчорашні прихильники. І не тільки в Києві, а й у рідному Донбасі. Суперолігарх, «хазяїн» Донбасу Рінат Ахметов натякнув на телебаченні, що визнає Ющенка Президентом і запросив Юлію Тимошенко виступити в прямому ефірі донецької телерадіокомпанії. Отже, тепер за Януковичем лише Росія. Сам по собі Янукович – нічого не вартий, але в союзі з Путіним він є серйозною загрозою цілісності нашої держави. Між іншим, віддаючи належне активності Генеральної прокуратури щодо допитів обласних начальників Харківщини, Луганщини, Донеччини, мера Одеси в справі сепаратизму, хотілося б, щоб Генеральний прокурор не забував про сепаратиста №1 – Віктора Януковича, адже саме він був головним промовцем на збіговиську сепаратистів у місті Сєвєродонецьку. Не слід забувати також про заборону приїжджати в Україну тим російським діячам, які брутально втручалися у внутрішні справи нашої держави під час виборів. До речі, в Москві у Держдумі готується закон про заборону в'їзду на територію країни тих іноземців, які виявили «неповагу до Росії». Аналогічний закон конче потрібен Україні, нехай вороги подумають, чи варто нас публічно ображати...

Богдан Степовий

КОНГРЕС УКРА

Конгрес Українських Націоналістів (скорочено – Конгрес, КУН) - політична партія, побудована на засадах українського націоналізму. Заснована у 1992 році і проводить свою діяльність легально у межах, передбачених Конституцією України та Законом "Про політичні партії в Україні". Має своє представництво у Верховній Раді. Першим головою Конгресу була світлої пам'яті Слава Стецько. У 2003 році партію очолив народний депутат України Олексій Івченко.

Якою є ідеологічна основа Конгресу?

Конгрес сповідує ідеї українського націоналізму, які беруть витоки з творчості Тараса Шевченка, теоретично сформульовані Дмитром Донцовим і Миколою Міхновським, розвинуті, відповідно до вимог часу, Степаном Бандерою, Степаном Ленкавським, Ярославом Стецьком та іншими теоретиками націоналізму. Конгрес створений Організацією Українських Націоналістів і розвиває славні традиції Українського Козацтва, Січових Стрільців та вояків УПА, всіх борців за волю та незалежність Української держави.

Чого ми прагнемо і за що боремось?

Головною метою Конгресу залишається боротьба за побудову самостійної і соборної Української Національної Держави. Незважаючи на те, що формально Україна як незалежна держава існує 13 років, за цей час вона так і не мала справді української влади, українського Президента і продовжує поки що бути у великій залежності від Москви, від міжнародних транснаціональних корпорацій. Ми прагнемо пробудити почуття національної гідності в українців, нащадків героїчного минулого нашого народу. Ми будемо робити все, щоб українська національна ідея стала світоглядом кожного українця і головним фактором консолідації нації.

Конгрес пильно стежить за дотриманням законодавства щодо державного статусу української мови, гостро реагує на спроби антиукраїнських сил витіснити її на узбіччя суспільно-політичного життя. Духовні вартості, честь і гідність української людини є предметом повсякденної турботи Конгресу.

Яка символіка Конгресу та інші атрибути партії?

Символами Конгресу Українських Націоналістів є: чорно-червоний прапор та емблема: меч у колі вістрям донизу.

Гімн Конгресу це - організаційний гімн ОУН "Зродились ми великої години" ("Марш Українських Націоналістів") на слова О. Бабія.

Конгрес визнає і керується: "Декалогом"С. Ленкавського, "Прикметами характеру українського націоналіста"Д. Мирона-Орлика та "44-ми правилами життя українського націоналіста"Зенона Коссака.

Основними документами Конгресу є його Статут та Програма.

Червоно-чорний прапор Конгресу – це прапор боротьби за свободу свого народу. Червона барва прапора знаменує свободу, а чорна – смерть. „Свобода або смерть" – це гасло і є змістом прапора. У 1942 році червоно-чорний прапор підняла Українська Повстанська Армія, яка боролася за самостійну Україну проти фашизму і сталінізму. Для здобуття свободи для свого народу українські націоналісти в усі часи не шкодували власного життя. І сьогодні, під час Помаранчевої революції у боротьбі зі злочинним режимом Кучми-Януковича, члени Конгресу засвідчили своїми прапорами нашу готовність відстояти свободу свого народу або загинути у боротьбі за неї.

Емблема Конгресу – стилізований під хрест меч у колі з барвами націоналістичного прапора, символізує гасло: „На диявола – хрест, а на ворога – меч".

Вітання українських націоналістів:

- Слава Україні!
- Героям слава!

Ідеологи українського націоналізму:

Тарас Шевченко, Іван Франко, Микола Міхновський, Дмитро Донцов, Степан Ленкавський, Ярослав Стецько та інші.

Лідери націоналістів:

Євген Коновалець, Степан Бандера, Андрій Мельник, Олег Ольжич, Олена Теліга, Ярослав і Слава Стецько та інші.

Голова Конгресу Українських Націоналістів:

Олексій Івченко, народний депутат України, член Комітету національного порятунку, командувач Народної гвардії України.

Друкований орган Конгресу – газета „Нація і держава".

Осідок Конгресу в Києві – вул. Горького 3 „б". Конт. тел. – 235-37-61.

Як Конгрес ставиться до інших партій та організацій?

Конгрес Українських Націоналістів стоїть на чітких націоналістичних позиціях і цим відрізняється від всіх інших партій. Разом з тим Конгрес усвідомлює, що в політичному житті державницьких сил настає час співпраці, тому шукає форми і методи спільної роботи, входить у виборчий блок Віктора Ющенка "Наша Україна", спільно з іншими державницькими партія боровся за перемогу Віктора Ющенка на минулорічних виборах Президента України.

Наші союзники - це політичні партії та громадські організації, що стоять на державницьких позиціях.

Наші противники - олігархічні сили, зосереджені в СДПУ(о), Партії регіонів, а також комуністи, проросійські партії та блоки.

Чи можна поставити знак рівняння між такими поняттями, як націоналізм, нацизм, фашизм, шовінізм?

Антиукраїнські сили навмисне намагаються підмінити ці поняття. Нічого спільного між ними нема. Націоналізм - це прояв вищої форми патріотизму, коли підсвідоме почуття любові і відданості своїй Батьківщині, своєму народові підкріплюється конкретними справами на користь нації. Тобто, націоналізм - це патріотизм в дії. Націоналізм не принижує інших націй, але ставить свою в ряд рівноправних суверенних націй. Расизм, пропаганда зверхності однієї нації над іншими та поділ рас на "вищі" і "нижчі", приниження і нищення "неповноцінних" - це риси нацизму і фашизму.

ЗРОДИЛИСЬ МИ ВЕЛИКОЇ ГОДИНИ

Гімн (марш) ОУН

Зродились ми великої години
З пожеж війни і з полум'я вогнів,
Плекав нас біль по втраті України,
Кормив нас гніт і гнів на ворогів.
І ось ідемо у бою життєвому -
Тверді, міцні, незламні, мов граніт,
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець, той здобуває світ.
Не хочемо ні слави, ні заплати,
Заплатою нам розкіш боротьби.
Солодше нам у бою умирати,
Як жити в путах, мов німі раби.
Доволі нам руїни і незгоди;
Не сміє брат на брата йти у бій.
Під синьо-жовтим прапором свободи
З'єднаєм весь великий нарід свій.
Велику Правду для усіх єдину
Наш гордий клич народові несе:
Батьківщині будь вірний до загину,
Нам Україна вище понад все!
Веде нас в бій борців упавших слава,
Для нас закон найвищий та наказ —
Соборна Українська Держава
Вільна, міцна, від Тиси по Кавказ!

Що спільного між Конгресом та бандерівським і мельниківським рухами?

Спільного багато. Історично партія виникла на теоретичних та ідеологічних засадах ОУН-революційної, яку у свій час очолював Степан Бандера і продовжує їх сповідувати та розвивати. Основний бандерівський принцип - боротьба за вільну Україну власними силами. Комуністична пропаганда дуже багато зробила, щоб дискредитувати ім'я Бандери серед народу. І це їй значною мірою вдалося. Але правда про цього видатного провідника національно-визвольної боротьби українського народу вже проклала собі дорогу до сердець неупереджених людей. Бандерівці ніколи не воювали за межами України. Вони боролися тільки за волю своєї землі.

Що стосується мельниківського націоналістичного руху, то наша партія намагається з ним плідно співпрацювати. Чимало націоналістів-мельниківців є членами нашої партії. Сьогодні ми не робимо жодної різниці між першими і другими. Непорозуміння між двома течіями українського націоналізму ми залишаємо історії і програму до консолідації всіх сил, що стоять на позиціях українського націоналізму. Це для нас принципово. Віримо, що єдиною націоналістичною силою ми вибороватимемо перемогу на виборах до Рад усіх рівнів весною 2006 року.

Які стосунки між Конгресом і владою?

КУН допомагає владі, якщо її дії спрямовані на благо нації. І водночас ми в жорсткій опозиції до корумпованої, антиукраїнської, олігархічної влади, яка тримається на грошах, силі та брехні. Так було і так буде. Вважаємо, що в Україні українська нація має мати свою національну владу, яка відображатиме її інтереси і проводитиме їх у життя.

Хто може бути членом Конгресу?

Той, хто визнає Статут і Програму Конгресу, кого приваблюють наша ідеологія, цілі і завдання, кого болить серце за ситуацію, в якій опинилися українці у власній країні і хто прагне цю ситуацію змінити на користь корінної нації України.

Щоби стати членом Конгресу, потрібно подати письмову заяву, рекомендації двох членів Конгресу, пройти співбесіду з керівництвом місцевого Проводу. Спочатку дається кандидатський термін. Не пізніше, ніж через 3 місяці, кандидат стає повноправним членом партії. Телефони усіх обласних осередків Конгресу є на останній сторінці нашої газети.

Чи може бути членом Конгресу особа, яка не володіє українською мовою?

Може, але після того, як оволодіє нею. Мова - основна ознака нації, тому приділяємо особливу увагу мовному питанню. Чи уявляєте Ви українського націоналіста, який не знає української мови?

Що дає членство в Конгресі?

Як націоналіст в складі партії Ви можете зреалізувати свій політичний потенціал, виявляти своє ставлення:

- до суспільно-політичних процесів у місті та регіоні;
- до дій місцевих властей та політичного керівництва країни;
- домагатись дотримання ними конституційних вимог у сфері захисту інтересів нації і країни, їхніх історичних і культурних цінностей;
- партія бере Вас під свій захист від неправомірних дій властей, відстоює ваші законні інтереси у випадку адміністративного, економічного, політичного тиску, допомагає розв'язувати Ваші соціально-побутові проблеми.

Як домогтися успіху?

Усвідомити власну відповідальність за все, що робиться в державі. Не плекати ілюзій на сторонню допомогу. Об'єднуватися з іншими патріотами в партійні структури. Активно братися до роботи. Працювати на втілення партійної програми та оперативно реагувати на всі перешкоди. Вірити у власні сили і перемагати.

ДРУЖЕ! ВСТУПАЙ В НАШІ РЯДИ!

ЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ДЕКАЛОГ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

(Автор Степан Ленкавський)

Я Дух одвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потопи й поставив на грані двох світів творити нове життя:

1. Здобудеш Українську Державу або згинеш у боротьбі за Неї.
2. Не дозволиш нікому плямити слави, ні честі Твоєї Нації.
3. Пам'ятай про великі дні наших Визвольних змагань.
4. Будь гордий з того, що Ти є спадкоємцем боротьби за славу Володимирового Тризуба.
5. Пімсти смерть Великих Лицарів.
6. Про справу не говори з тим, з ким можна, а з тим, з ким треба.
7. Не завагаєшся виконати найнебезпечнішого чину, якщо цього вимагатиме добро справи.
8. Ненавистю і безоглядною боротьбою прийматимеш ворогів Твоєї Нації.
9. Ні просьби, ні грозьби, ні тортури, ані смерть не приневолять тебе виявити тайни.
10. Змагатимеш до посилення сили, слави, багатства і простору Української Держави.

МОЛИТВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

Україно, Мати Героїв, зійди до серця мого, прилинь бурею вітру кавказького, шумом карпатських ручаїв, боїв славного завойовника батька Хмеля, тріумфом і гуком гармат революції, радісним гомоном Софійських Дзвонів. Нехай в Тобі відроджуся, славою Твоєю опромінюся, бо Ти - все життя моє, бо Ти - все моє щастя.

Задзвони мені брязкотом кайдан, скрипом шибениць в понурі ранки, принеси мені зойки катованих в льохах, тюрмах і на засланні, щоб віра моя була гранітом, щоб росло завзяття, міць, щоб сміло я йшов у бій, як ішли герої за Тебе, за Твою славу, за Твої святі ідеї; щоб помстити ганьбу неволі, потоптану честь, глум катів Твоїх, невинну кров помордованих під Базаром, Крутами, в Кінгірі і Воркуті, геройську смерть героїв Української Нації, Української Національної Революції – полковника Коновальця, Басарабової, Головінського, Шухевича, Бандери, Данилишина і Біласа, і тисяч інших незнаних нам, що їхні кості порозкидані або тайком загребені.

Спали вогнем життєтворчим всю кволість у серці моєму. Страху нехай не знаю я, не знаю, що таке вагання. Скріпи мій дух, загартуй волю, у серці замешкай моєму! У тюрмах і тяжких хвилинах підпільного життя рости мене до ясних чинів. В чинах тих хай знайду я смерть солодку, смерть в муках за Тебе. І розплинуся в Тобі я, і вічно житиму в Тобі, відвічна Україно, могутня і соборна!

12 ПРИКМЕТ ХАРАКТЕРУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

1. Завжди готовий - це значить, що він є вояком української революційної армії. Він бореться на великому всеохоплюючому фронті української національної революції, віддаючи всі свої сили, готовий кожної хвилини віддати своє життя. Український націоналіст є завжди у повній бойовій готовності.

2. Безкорисливий - це значить, що ідею українського націоналізму й службу їй ставить він вище всіх скарбів світу цього. Для неї він проміняє з радістю можливість спокійного та вигідного життя на тверду долю вояка-борця, теплу хату - на окопи чи тюрму. Щастя шукає і знаходить він у радості боротьби і перемоги на службі великій святій справі. Лише у щасті української нації - щастя українського націоналіста. Її воля, слава і могутність - його найбільше бажання.

3. Чесний - це значить, що він ім'я націоналіста носить гідно й ніколи не сплямить його ніяким нечесним вчинком. Він завжди дотримується високих вимог націоналістичної моралі. Мораль опортуністичного світу породжує і плекає бездіяльність, страх, фарисейство та угодовство. Мораль націоналістична - це мораль нового світу, світу чину й боротьби, її засади високі й тверді. Вона є основою чинного і чистого, мов кришталь, характеру українського націоналіста - лицаря-революціонера.

4. Дисциплінований - це значить, що він безоглядно підпорядкований і вірний аж до смерті ідеї українського націоналізму, Організації Українських Націоналістів і своїм провідникам. Кожний наказ для нього святий. Він знає, що дисципліна - це основа організації сили, а анархія - це руїна. Тому він завжди підтримує авторитет Проводу української нації і Організації.

5. Активний та ініціативний - це значить, що він бореться усіма силами, використовуючи всі можливості, кожну хвилину для добра великої справи - української національної революції. Він не знає бездіяльності. У нього за думкою і словом іде чин, мов за блискавкою грім. Бо життя - це рух, боротьба, а спокій - це застій і холодна смерть. Кожну ідею, організацію чи людину він оцінює по ділах, а не по словах. Пасивність - це прикмета раба. Пасивності раба протиставляє він творчу ініціативу і напружену активність борця - провідника.

6. Відважний - це значить, що він завжди відважно і безстрашно протиставляється усім перешкодам і небезпекам. Він не знає, що таке страх. Заяча вдача боягуза йому чужа і гидка.

7. Рішучий - це значить, що він кожний наказ і кожну свою постанову виконує рішуче, без вагань. Постановив - зробив.

8. Витривалий - це значить, що він завжди бореться завзято і витривало. Він знає, що без витривалості, доведеної до впертості, немає перемоги.

9. Врівноважений - це значить, що він у всіх випадках життя має повну рівновагу духу. Життя українського націоналіста повне трудів, перешкод і небезпек. Щоб їх перебороти, щоб опанувати становище, зібрати всі сили для удару у відповідне місце, треба насамперед опанувати себе. Тому український націоналіст у підпіллі й у відкритому бою, в окопах і в тюрмі, в тріумфі чи на сходах шибениці, завжди врівноважений, завжди однаково спокійний, гордий і усміхнений. Вміє по-лицарськи перемагати і по-геройськи вмирати.

10. Точний - це значить, що він завжди дотримується точності в житті аж до дрібниць.

11. Здоровий - це значить, що він хоче бути здоровим. Він хоче, щоби молоде українське покоління було здоровим. Україна потребує сильних і здорових тілом та духом синів. Тому він у міру можливості спрямовує та поширює руханку і спорт, не нищить свого здоров'я розпутним життям та вживанням отрут - не п'є і не курить. В українського націоналіста велика ідея в серці, вогонь революційного духу в грудях.

12. Обережний - це значить що він завжди суворо дотримується усіх засад конспірації.

44 ПРАВИЛА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

(Написані кров'ю на стіні польської в'язниці)

Невмируща владарна воля Української Нації, що казала Твоїм предкам завойовувати світ, водила їх під мури Царгорода, поза Каспій та Вислу, здвигнула могутню Українську Державу. Мечем і плугом зазначувала границі своєї владарності, в боротьбі проти орд сповняла історичну місію України, що проявлялася в державницьких чинах і творчих замірах Великих Гетьманів і Геніїв, які піднялися з руїни до нового революційного чину й державного будівництва, посягає тепер владно по нове життя і творить могутню епоху Українського Націоналізму й наказує Тобі: встань і борись! Слухай і вір, здобувай і перемагай, щоб Україна була знову могутня, як колись, і творила нове життя по власні й уподобі і по своїй волі.

1. Приймай життя як героїчний подвиг і здобувай чин незламної волі та творчої ідеї.

2. Найвищим Твоїм законом і Твоїм бажанням є воля та ідея нації.

3. Будь гідним виконавцем заповітів великих синів Твоєї нації, борись та працюй для великого майбутнього.

4. Твоїм найбільшим добром і Твоєю честю є сила і велич Твоєї Нації.

5. Залізна дисципліна щодо ідеї та Проводу і обов'язок праці є Твоєю чеснотою.

6. Пам'ятай, що Україна покликана до творення нового життя, тому працюй для її могутності та розвитку.

7. Плекай дух волі у творчості, неси всюди ідею Правди України і закріплюй в життя її історичну місію.

8. Твоєю найбільшою любов'ю є Українська Нація, а Твоїми братами - всі члени української національної спільноти.

9. Будь вірний ідеї Нації на життя і смерть і не здайся, хоч би проти Тебе був увесь світ.

10. Красу і радість життя вбачай у невпинному прагненні на вершини духу, ідеї і чину.

11. Могутній Бог княгині Ольги і Володимира Великого жадає від Тебе ні сліз, ні милосердя чи пасивного роздумування, а мужності та активного життя.

12. Знай, що найкраще віддаси Богові шану через Націю та в ім'я Нації чинною любов'ю до України, суворою мораллю борця та творця вільного державного життя.

13. Здобувай знання, що допоможе Тобі опанувати світ і життя, піднести Україну і перемогти ворогів.

14. Будь свідомий того, що Ти є співвідповідальним за долю всієї Нації.

15. Пам'ятай, що найбільшим злочином є шкодити своїй Нації.

16. Твоїми ворогами є вороги Твоєї Нації.

17. З ворогами поступай так, як того вимагає добро і велич Твоєї Нації.

18. Знай, що найкращою ознакою українця є мужній характер і вояцька честь, а охороною України - меч.

19. Постійно пізнавай, удосконалюй себе - здобудеш світ і життя.

20. Знай, що світ і життя - це боротьба, а в боротьбі перемагає той, хто має силу.

21. Тоді ти повноцінна людина, коли перемагаєш себе і світ і постійно прагнеш до вершини.

22. Знай, що в боротьбі перемагає той, хто не заломлюється невдачами, але має відвагу піднятися з упадку і завзято змагає до цілі.

23. Для перемоги треба витривалості й постійного зусилля в діянні й боротьбі.

24. Кожночасно будь готовий на найбільший чин, але при тому не занедбуй щоденної праці.

25. Будь перший у боротьбі і перемагай життя, щоби здобути для Нації вінець перемоги.

26. Живи ризиком, небезпеками і постійним змагом та погорджуй всякою вигодою і спокійним життям філістера.

27. Радо і без нарікань виконуй покладені на Тебе обов'язки, щоби власною працею й наявними вартостями здобути собі право на провідництво.

28. Пам'ятай, що провідництво вимагає постійної праці і великих зусиль.

29. Будь сильний і незламний навіть перед лицем смерті і всяких терпінь.

30. Став гордо чоло небезпекам, а на удари життя відповідай збільшеним зусиллям праці й боротьби.

31. Пам'ятай, що милостиню приймає тільки немічний жебрак, що не може власною працею і власними вартостями здобути право на життя.

32. Не покладайся ні на кого. Будь сам творцем свого життя.

33. Будь скромний і шляхетний, але не знай слабкості і покори.

34. Співчуття з велетнями духу Тебе підносить, а співчуття з підлими і безхарактерними людьми ослаблює, подай братню руку тим, хто бажає, як і Ти, йти до вершин.

35. Не заздри нікому. Приймай те, що здобудеш власною працею і вартістю.

36. Будь товариський. Пов'язуй побратимство духу з ідеєю і зброєю в житті, праці й боротьбі.

37. Пов'язуй тісно своє життя з життям Нації. Віддай Україні свою працю, майно, кров.

38. Гидуй всякою лицемірною облудою і хитрим фальшем, але перед ворогом укривай таємні справи і не дайся заманити себе в наставлені тенета. Для здобуття ворожої тайни вживай навіть підступу.

39. Шануй жінок, що мають стати тобі подругами духу, ідеї і чину, але гидуй розгнузданими.

40. Цінуй високо материнство як джерело продовження життя. З Твоєї родини створи оплот чистоти Нації.

41. Люби і опікуйся дітворою як майбутнім Нації.

42. Плекай фізичні сили, щоби тим видатніше працювати для своєї Нації.

43. Будь точний. Вважай за втрачену частину життя кожну хвилину, що пройшла без діла.

44. Що робиш, роби сумлінно й так, якби воно мало залишитись навічно та стати останнім і найкращим свідоцтвом про Тебе.

нація і держава
4.01 – 10.01. 2005 р.

З ІМЕНЕМ СТЕПАНА БАНДЕРИ ЙДЕ НА ВИБОРИ–2006 КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Учасники віча прийняли резолюцію, у якій підтримали рішення Конгресу Українських Націоналістів іти на вибори 2006 року і боротися на них за перемогу ідей українського націоналізму. Накреслено також щирокий спектр заходів до *Всеукраїнського* відзначення 100-річчя з дня народження Степана Бандери. Ними зокрема передбачено:

- домагатися визнання Степана Бандери Національним Героєм України.
- організувати пошукові експедиції в архіви і місцями перебування С. Бандери та його родини: Україна (Івано-Франківськ, Стрий, Львів, Київ), Росія (Москва), Польща, Німеччина, Італія, Англія.
- проведення переговорів з Лондонським музеєм національно-визвольної боротьби України про передачу особистих речей Степана Бандери в Історико-меморіальний музей Степана Бандери.
- створення експозиції музею Степана Бандери та пересувних виставок на основі архівних та оригінальних матеріалів;
- видання монографій, каталогів, путівників, поштівок, буклетів, ювілейних монет та відзнак;
- відзначення у жовтні 2005 року 13-річчя спорудження першого в Україні пам'ятника Степану Бандері у Старому Угринові;
- організація та проведення у 2006 році святкування з нагоди 100-річчя оселення отця Андрія Бандери в Старому Угринові;
- завершення 1-шої черги та здійснення 2-ї і 3-ї черги будівництва меморіального комплексу Степана Бандери у Старому Угринові;
- організація мистецьких конкурсів "Хоругва Бандери";
- підготовка циклу телерадіопередач про життя та діяльність Степана Бандери;

На прохання колективу музею-меморіалу Степана Бандери в с. Старий Угринів учасники віча звернулися до Івано-Франківської обласної та Калуської, Богородчанської, Тисменицької районних рад з проханням завершити заплановану добудову музею, прийняти рішення про реалізацію програми розвитку туризму "Чорний Ліс" та будівництво музею "Чорний Ліс" як складової частини майбутнього Національного історико-меморіального музею-заповідника імені Степана Бандери, а також ініціювати перевезення та перепоховання в Україні праху Степана Бандери.

...Три залпи салюту віддає почесна варта Конгресу Провіднику в його день народження. Лине Гімн "Ще не вмерла Україна..." І не вмре. Вона мала синів, які зробили її безсмертною. Серед них постать Степана Бандери є однією з найвеличніших. Вона житиме вічно і кликатиме нові покоління українців до нових звершень. З іменем Степана Бандери Конгрес прямує до виборів і вірить в свою перемогу, в перемогу українського народу.

Конгрес-інформ

СИСТЕМА ЯК ДЖЕРЕЛО СОЦІАЛЬНОГО ЗНЕДОЛЕННЯ

СУДИЛИЩЕ В ЗАКОНІ

◈ 1997 року киянка Тетяна Трянова з жахом довідалася, що її чоловік без її відома і належної письмової згоди одноосібно приватизував їхню квартиру і продав її разом з самою п. Тетяною. Суд першої інстанції визнав наявність порушення закону при приватизації житла. Однак знайомства колишнього чоловіка-офіцера з суддями Верховного Суду зіграли свою роль: апеляційний та Верховний Суди визнали і приватизацію, і продаж квартири разом з прописаною в ній живою людиною - законними. Нині Тетяна Іванівна поневіряється без житла.

◈ У жовтні 1992 року сестри Саможонови, що мешкали в будинку у центрі Києва, подають документи на викуп займаного житла і сплачують належні гроші. Однак 1995 року на підставі раніше ухваленого міською владою і районним судом рішення про виселення з помешкання (будинок було безпідставно оголошено "непридатним для житла"), зупиненого головою міського суду, їх викидають з помешкання. Викидають, коли терміни чинності рішення вже закінчилися. Усі їхні пожитки силоміць вивозять з квартири до якогось бомбосховища, де кидають в умовах, не придатних для зберігання. Незаконно і насильницьки позбавлені за життя нажитого майна і без даху над головою літні жінки і до сьогодні продовжують боротьбу за відновлення законності. В їхньому "не придатному для житла" євровідремонтованому будинку нині розташовано податкову адміністрацію району.

Звернення до судових інстанцій залишилися без результату. На підставі фальсифікованих матеріалів справи райсуди тричі виносили ухвали про ненаправлення її на касаційний розгляд. І хоч усі три ухвали було в подальшому скасовано, та мети було досягнуто: за два роки зволікання реконструкція будинку завершилася. Верховний Суд і собі відмахнувся від розгляду, посилаючись на нібито пропущені терміни звернення. Посилання на терміни не відповідало дійсності: позивачки звертались з заявою про перегляд рішення за нововиниклими обставинами. Пану І.Самсіну, який вирішив за весь Верховний Суд одноосібно (навіть не "трійкою"!), було байдуже, що офіційною причиною, за якою громадянок виселяли з житла, був капітальний ремонт і непридатність будинку для житла, однак факт реально здійсненої реконструкції таку причину спростовує. На що ж чекати від судів районних, якщо до фальсифікацій і нехтування законом вдається Верховний? В останній відмові у наданні житла постраждалим від Системи, здійсненій після розгляду їхньої заяви за дорученням міського голови О.Омельченка, влада посилається на якісь документи й розпорядження, що не мають жодного стосунку до Саможонових. Абсурдні відписки – типове знаряддя з арсеналу Системи. Результат – множення безпритульних, жебраків, безробітних та інвалідів.

◈ Двадцять років тому Світлану Будинську, мешканку Кривого Рогу, звільнили з роботи. Усі ці роки події для неї розгорталися за схемою "човникового руху": якась інстанція її права визнавала, інша – це визнання скасовувала. Зрештою все вперлося в проблему термінів на оскарження рішень суду про відмову в поновленні на роботі. Притому Генпрокуратура та суди різних рівнів, займаючи у справі Будинської протилежні позиції, посилалися на один і той самий закон. Отож, склалася передбачена законодавством ситуація "неодноразового застосування ...законів України судами України, іншими органами державної влади". Однак Конституційний Суд, який мав би в цьому випадку на звернення п. Будинської дати своє однозначне тлумачення закону, розглядати звернення ...відмовився. Так Система демонструє свою спадкоємність: розпочаті в радянські часи беззаконня буйним квітом проростають у сьогодення.

◈ Понад тридцять років працює у своїй малесенькій майстерні з пошиття й ремонту взуття в Києві Іван Чигир. Аж поки 2000 року не наклав око на орендований ним шматочок землі, де розташовано його кіоск, грошовитий бізнесмен. І швиденько прокурор Києво-Святошинського району п. Шевельов (нині позбавлений посади, він продовжує плідну діяльність на тій самій прокурорській ниві) виявляє, що існування кіоску "завдає суттєвої шкоди суспільним інтересам". Про що й видає припис, який розв'язав руки бізнесмену для силових дій проти власника кіоску. І хоч згодом новим прокурором припис попередника скасовано, однак роботу дрібного підприємця паралізовано й зараз, а його позов до екс-прокурора досі не розглянуто. Отож Система-наступниця хизується своєю більшою, ніж у попередниці, сферою поширення й потужністю.

◈ На початку минулого року з черговою відпискою Верховного Суду в руках померла Галина Легар, яка, будучи незаконно звільненою з роботи, роками захищала свої знехтувані судами права.

◈ 1993 року Оксана Андреєва стала інвалідом через нещасний випадок на виробництві. Їй було призначено пенсію в 60 грн. Маючи на своєму утриманні ще й дочку – інваліда дитинства з пенсією в 35 грн, пані Оксана зажадала неможливого – відшкодування свого каліцтва підприємством (Київським вагоноремонтним заводом), якому віддала 35 років життя й здоров'я. Комісія з трудових спорів КВРЗ, усупереч усім законам, нормам і регламентам, через три роки після травми Андреєвої скасовує (!) акт про виробничу травму, а журнал із записом про неї, уже знайдений міліціонером, безслідно зникає. Суди стають на бік керівництва заводу. Унаслідок багаторічної боротьби пані Оксана "добилася" ...лише зняття з неї інвалідності. Так Система піклується про ветеранів і інвалідів, так вона грабує свої жертви, віднімаючи в них останні крихти і прирікаючи на голодну смерть.

Тетяна Метельова

(Продовження. Початок у № 39, 48, 49)

ПІДСУМКИ ПОЛІТИЧНОГО РОКУ-2004

1. Подія року – Помаранчева революція.

2. Людина року – Віктор Ющенко.

Віктор Ющенко за рік пройшов шлях від лідера найбільшої парламентської фракції до народного Президента.

3. Тріумф року – Віталій Кличко, Руслана, Андрій Шевченко.

4. Успішний політик року – Володимир Литвин.

Спікер парламенту, попри те, що не брав участі у виборчій кампанії, зміцнив свою політичну позицію: зберіг посаду у парламенті та отримав від Леоніда Кучми зірку Героя України.

5. Партія року – Конгрес Українських Націоналістів.

6. Студент року – Дмитро Романюк.

Студент Прикарпатського університету одним кидком яйця розвіяв міф про сильного і мужнього політика Віктора Януковича.

7. Гасло року: Нас – багато, і нас - не подолати.

8. Символ року – яйце.

Яйце, що влучило в Януковича, стало поштовхом до небувалого розвитку політичного фольклору в Україні. Яйце, кинуте в прем'єра, може зрівнятися у популярності лише з орденами Брежнєва.

9. Скандал року – отруєння Віктора Ющенка.

10. Стратег року – Микола Білоконь.

Міністр внутрішніх справ ще за чотири місяці до дня голосування закликав підлеглих правоохоронців взяти активну участь у виборчій кампанії прем'єр-міністра, пообіцявши їм триденну пиятику на честь його перемоги.

11. Невдахи року – Тарас Чорновіл, Степан Гавриш, Сергій Тігіпко, Сергій Ківалов.

Тарас Чорновіл після переходу до табору Януковича втратив авторитет серед колишніх прихильників, які зібрали кілька десятків тисяч підписів за його відкликання з парламенту.

Представник Януковича у ЦВК Степан Гавриш своєю часто демагогічною і необгрунтованою позицією став героєм анекдотичних історій про Степана-Барабана.

Екс-керівник штабу Януковича Сергій Тігіпко втратив парламентську фракцію "Трудова Україна" та позбувся посади голови Нацбанку України.

Екс-голова Центрвиборчкому Сергій Ківалов став відомим на весь світ після того, як визначив Януковича переможцем сфальсифікованих виборів. Він став героєм численних анекдотів під прізвиськом Серьога Підрахуй, а також персонажем гумористичного серіалу "Операція проФФесор"

12. Цитати року:

Віктор Янукович:

"Я верю, что сильных и здоровых людей намного больше, чем этих козлов, которые нам постоянно мешают жить!"

Людмила Янукович:

"Значит, стоят валеночки рядами – все везде американское! От! И горы оранжевых апельсин. И это на фоне «Оранжевое море, оранжевое небо... От такое от». «Эти апельсинки непростые. Эти апельсинки – наколотые. Люди берут один апельсин, съели – взяли другой, и она тянется и тянется, рука".

За даними Інституту політики та власних кореспондентів

ЛІДЕРА ЗНАЙТИ І ЗНИЩИТИ!

ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ ДЕТЕКТИВ

Розділ перший

СУД НАД ЖЕРТВОЮ ТЕРОРУ

...На початку жовтня 1926 року до ательє художника Глущенка на вулиці Волонтерів, 23 зайшов відвідувач, щоб оглянути декілька картин і придбати їх. Коли художник і відвідувач залишилися наодинці, прибулець запропонував Миколі Глущенку переговорити конфіденційно, як того вимагали умови конспірації. Зустріч невдовзі відбулася на конспіративній квартирі радянського резидента...

Ось текст шифровки, яку було направлено на Луб'янку до Москви після зустрічі радянського агента з художником:

«Лист №20, параграф №16 (код архіву Луб'янки. — Авт.)

«...Нами залучено до розвідувальної роботи художника Глущенка Миколу Петровича, 1900 року народження, уродженця колишньої Єкатеринославської губернії, із селян, закінчив Юзовське восьмикласне училище. У 1919 році силоміць мобілізований до денікінської армії, в складі якої на території Польщі був інтернований у Щелковський табір. Через деякий час утік до Німеччини, де навчався у Берлінській вищій школі образотворчого мистецтва. Під час навчання його матеріально підтримували гетьман Скоропадський, колишній представник УНР в Берліні професор Роман Сальм-Стоцький, письменник Володимир Винниченко.

1925 року Глущенко проживає у Парижі, має власне ательє на вулиці Волонтерів, 23. Спеціалісти вважають його одним із найталановитіших художників Європи. Виставки картин влаштовувалися в багатьох європейських містах. Його ательє відвідують лідери білоемігрантських та українських націоналістичних угруповань, урядові чиновники, туристи. Часто виїздить у різні міста європейського регіону. Раніше з Глущенком підтримували стосунки наші співробітники Полоцький і Львов, до яких він звертався з проханням через певний час посприяти йому в поверненні на Україну. Загальне враження позитивне.

Вважаємо за доцільне на першому етапі спрямувати Глущенка на добування інформації про ворожу діяльність і наміри закордонних антирадянських та націоналістичних організацій, а також на розширення контактів з їх керівниками...».

Я звертаю увагу читача на слова з цієї шифровки: «він звертався з проханням через певний час посприяти йому (Глущенку) у поверненні на Україну», «...а також на розширення контактів з їхніми (націоналістичними) керівниками. На цих двох висловах я зупиняюся, щоб правильно зрозуміти шифровку радянського резидента. Роблю це ще й тому, щоб встановити, чи мав художник Глущенко якусь причетність до вбивства Симона Петлюри. Потрібен був детальний аналіз тих давніх трагічних подій, що відбулися в Парижі.

Отже, зведемо кінці з кінцями. Стріляв у Петлюру Шварцбард 25 травня 1926 року. Зустріч на конспіративній квартирі Глущенка відбулася в жовтні 1926 року, тобто через чотири місяці після вбивства Петлюри. Але також відомо, що раніше з Глущенком підтримували зв'язок інші радянські агенти Полоцький і Львов. Слід гадати, що Глущенко почав працювати на ГПУ десь з двадцять п'ятого року, бо в цей час «бідний художник» раптом відкриває своє багате ательє, яке за даними Луб'янки, стає конспіративною квартирою ГПУ. А оскільки він мав тісні зв'язки з українською еміграцією, ворожою до радянської влади, то і став інформатором-агентом ГПУ. І таку ціну йому довелося заплатити за те, щоб повернутися на Україну, окуповану більшовиками. Його кодове ім'я на Луб'янці «Ярема».

Як свідчить досьє з Луб'янки на Глущенка, до нього в ательє заходили ерц-герцог Вільгельм фон Габсбург, племінник колишнього австрійського імператора Франца Йосипа. Серед українців він представлявся як полковник УГА Василь Вишиваний. Українська галицька армія була створена у 1928 році Західно-Українською народною республікою (ЗУНР), що виникла на території Австро-Угорщини. Ерцгерцог Вільгельм був прихильником відродження України і об'єднання Західної і Східної України, і це уряди Австро-Угорщини і Німеччини у 1918 році намагалися зробити, але окупація України червоними військами, направленими Леніним з Москви, та революція в Німеччині тоді зруйнували плани створення незалежної України. Бували в ательє художника і Симон Петлюра, і один з фундаторів ОУН Дмитро Андрієвський. Це той Дмитро Андрієвський — член проводу ОУН, який пізніше, після вбивства Петлюри, попереджатиме Коновальця, що Пригода-Судоплатов, який видає себе за одного з лідерів національно-визвольного руху на Східній Україні, не є тим, за кого себе видає, і йому, Коновальцю, не слід дуже довіряти цій людині. Але Коновалець знехтував порадою свого політичного референта, і це коштувало лідерові ОУН життя.

Невдовзі після вбивства Симона Петлюри в Центр-Москва надійшла нова шифровка, побудована на інформації Глущенка, яку він отримав від своїх відвідувачів: «Берлінська організація ОУН, керована Коновальцем, зарахована до штату абвера на правах особливого відділу. В передмісті на кошти німецької розвідки побудовані казарми для українських націоналістів і формуються військові загони під керівництвом Рико Ярого. Створено штаб, який повинен їх організувати, а також розробляти мобілізаційні плани. Керує штабом полковник Мельник. До його складу ввійшли генерал УГА Керманович, петлюрівський генерал Капустянський, полковник УГА Вишиваний... Отже після вбивства Симона Петлюри радянська розвідка спрямовує художника Глущенка на участь в знищенні нового керівника, який очолив визвольний рух замість загиблого Петлюри, полковника Коновальця.

Розкриваючи цю невідому сторінку в житті видатного українського художника Миколи Петровича Глущенка, народного художника СРСР, лауреата Державної премії УРСР імені Тараса Шевченка, я хочу показати людську драму талановитого художника, якого радянська влада зробила енкаведистським «стукачем» на своїх же братів українців, що боролися за волю свого народу, за незалежну Україну. Таких жертв, як він, в Радянському Союзі були тисячі. У своєму попередньому романі «Гільйотина для маршалів» я показував, як ОГПУ-НКВС ловили на гачок втікачів-емігрантів за кордоном, скориставшись їхнім важким матеріальним становищем. Причому обов'язковою умовою повернення на батьківщину було: емігрант - чи то з України, чи то з Росії - мав «заслужити» такий дозвіл на повернення. А це означало, що слід було стати або «стукачем», або агентом, або терористом НКВС. Так були завербовані відома співачка Надія Плевицька і її чоловік - білогвардійський генерал Микола Скоблін. Коли вони викрадуть білогвардійського генерала Міллера і вивезуть до СССР, служба Берії знищить їх. Так був завербований прапорщик Сергій Ефрон - чоловік російської поетеси Марини Цвєтаєвої і її дочка Аріадна, що стане причиною самогубства поетеси, бо коли Ефрон «купить» собі право на повернення до Радянського Союзу, і коли його, як «французького шпигуна», розстріляють, вона накладе на себе руки. Художник Глущенко народився „в сорочці", йому якось вдалося уникнути молоха Луб'янки, йому кати з НКВС не загнали кулю в потилицю, як це вони робили з небажаними свідками своїх злочинів. Така система існувала в ЧК, потім в ГПУ, пізніше в НКВД, а насамкінець в КГБ. Все життя, повернувшись на Україну, художник жив у страхові і щодня чекав, що ось-ось постукають і в його двері. Він робив брудну роботу, але все ж був жертвою деспотичної системи. Для радянської влади обдарована людина нічого не значила, її використовували, а потім викидали на «смітник» соціалістичної держави.

Система більшовицької деспотії затягувала талановитих українських митців і або їх знищувала, або ж калічила. Великодержавній Росії - як царській, так і більшовицькій - не потрібні були українські митці.

Здавалося, що я вже дійшов до фіналу свого розслідування, але ж ні! Перечитуючи вже написаний рукопис, я зрозумів, що маю відповісти ще на два запитання: Хто ж такий насправді агент Михайло Володін, і хто ж то за жінка, яка разом з ним слідкувала за Симоном Петлюрою. На процесі професор Коваль засвідчив:"Слідкували за Петлюрою троє, і серед них була одна жінка..."

З цих трьох мені відомим був тільки один – Шварцбард, інших двох я мусив шукати.

Хто такий Михайло Володін - я не міг збагнути. Знав тільки, що такий агент існував. Не знав я нічого і про жінку. Вона випадково майнула в ресторані на Булоні, потім зникла і ніде не засвітилася. В Парижі на процесі участі також не брала і не допитувалася.

...Травневого ранку 1937 року на сходах „Луб'янки" - наркомату внутрішніх справ СРСР (НКВС) несподівано пролунав пістолетний постріл, перехожі боязко озирнулися. Працівники наркомату, які в цей час входили до установи, перелякано шарпнулися вбік від жінки, одягненої у форму енкаведиста. Жінка тримала в руці пістолет і повоЛі сповзала по стіні. З її скроні точилася цівочка крові. На цей постріл з дверей Луб'янки вискочило кілька військових і швидко затягнули жінку з простреленою головою в приміщення наркомату. Перехожі сполошено почали зникати з площі Дзержинського.

Загибла жінка, як я потім з'ясую, була свідком кримінальної справи по вбивству Симона Петлюри.

Про Михайла Володіна, керівника вбивці, того, хто штовхнув Шварцбарда на цей злочин, того, хто був поруч з вбивцею і споглядав за його діями, матеріалів у мене не було. В архіви КГБ в Москві мене ніколи б не пустили. В архіви КГБ України, а тепер Служби безпеки України, може й пустили б, але досьє про зарубіжних резидентів не розкрили б. За існуючим порядком термін зберігання досьє на агентів - вічний, без права доступу. Та мені все ж пощастило знайти досьє на Володіна. Працюючи над документальним романом «Гільйотина для маршалів» десять років тому, я зазвичай завів тоді досьє на цього агента-терориста і збирав з різних джерел дані про його кілерське життя. Та тільки пізніше я зрозумів, яку причетність він має до пострілів в Парижі, і чому застрелилася жінка на порозі будинку НКВС СРСР на площі Дзержинського в Москві.

...І знову випадок. Недаремно досвідчені слідчі стверджують, що детектив схожий на ігрока в покер – необхідно, крім праці мозку, ще й трохи везіння. І мені повезло. Десь уже після розвалу СРСР в одній з московських газет був надрукований матеріал про те, що КДБ нарешті натрапило на слід „зрадника", відомого радянського агента, старшого майора держбезпеки, що втік в 1938 році з Радянського Союзу під час сталінських репресій, бо боявся, що Сталін його розстріляє, бо троцькіста, і тому, покинувши свою резиденцію в Іспанії, зник з сім'єю (дружиною і дочкою) в невідомому напрямку, прихопивши касу філії розвідки в Іспанії - 60 тисяч доларів. За зраду радянська влада заочно приговорила його до смертної кари. 35 років він переховувався в Америці і жодна спроба радянських кілерів знайти втікача, щоб знищити його, так і не досягла мети.

І ось газета розповіла про те, як напали на слід цього невловимого втікача, колишнього радянського агента в ранзі генерала. Я одержав досить повну інформацію про нього. Про його кохану мені стало відомо дещо пізніше, зі спогадів його колеги по роботі в органах і його товариша генерал-лейтенанта КГБ Павла Судоплатова.

Справжнє ім'я цього радянського агента - Фельдбінг, в радянських органах він проходив під прізвищем Олександр Орлов. Він також був Михайлом Володіним, який мав добре знати вбивцю Шварцбарда ще по 12-й Червоній Армії, де Орлов служив у відділі ЧК. До цієї армії входила і Південна група військ Якіра. Сюди, до ЧК 12-ї армії, і потрапив анархіст Шварцбард з "полку" одеського бандита і анархіста Мишка Япончика.

З цієї газетної публікації стає зрозумілим, що Фельдбінг з 1920 року уже перебуває закордоном, виконуючи завдання ЧК.

На початку 1926 року ГПУ, у зв'язку з припиненням політики НЕП в Радянській Росії і посиленням руху опору серед населення проти диктатури більшовиків, посилює репресивні дії в країні і починає широко застосовувати терористичні акти закордоном проти керівних антирадянських структур в еміграції, головним чином, у Франції, яка стала місцем розташування білогвардійської еміграції і українських національно-визвольних сил. У цей час резидентом у Францію прибуває Орлов Олександр Михайлович, він же Ніколаєв Лев Леонідович, він же Ветчинкін - агент ЕЖ-1. Справжнє прізвище Орлова - Фельдбінг Лейба Лазарович – улюбленець керівника ГПУ Генріха Ягоди. Орлов народився 1885 року в Бобруйську. Батько був торгівцем лісом. Лютнева революція дозволяє єврею Орлову вступити до Московського університету, але його мобілізують до армії і направляють на курси прапорщиків, після чого він мав їхати на фронт. Але він їде не на фронт, а іде в революцію як червоний комісар-чекіст 12-ї армії, що воювала на Україні проти Петлюри.

Москва і досі в суворій таємниці зберігає матеріали про терористичний акт проти Симона Петлюри, бо це може викликати досить негативне ставлення до "братнього" російського народу (як колонізатора українського народу). А ствердження, що Орлов - Фельдбінг і є Михайло Володін дало підставу зв'язати це ім'я з терактом в Парижі. Автор, даючи публікацію в московській газеті, зробив відносно Орлова натяк: „... він носив ще такі прізвища, що довго залишатимуться таємницею..."

Отже, ті дані, які зібрала українська еміграція в Парижі і які зберігаються в музеї Симона Петлюри відносно Михайла Володіна, повністю збігаються з публікацією в московській газеті. Але ще не вистачало декількох деталей.

Слід з'ясувати, а яким чином радянська розвідка (КГБ) знайшла в Америці свого дезертира і наставника кілера Шварцбарда.

Юрій Краснощок

(Початок в № 44-49. Далі буде)

СВЯТИЙ ВЕЧІР

Українці мають тисячолітнє коріння своєї культури. В її основі лежать звичаєві та обрядові канони, які почали складатися задовго до християнської доби, ще в період язичництва. Не випадково ж церква, аби поширити свій вплив на парафіян, запозичила чимало дохристиянських звичаїв. Серед них — виготовлення писанок на Великдень, клечання світлиці зіллям на Святу Трійцю, запалювання вогнищ на Івана Купала, а також приготування куті й узвару на Святий вечір, що, слугуючи атрибутом поминання душ померлих, ще й символізували добрий урожай.

Одними з найцікавіших є різдвяно-новорічні свята нашого народу, їх можна вважати справжньою окрасою всього календарно-обрядового циклу українців. Ці свята — то цілий комплекс заходів, в якому рівноправно співіснують, доповнюючи й збагачуючи одне одного, музичні, поетичні, театральні й карнавальні дійства, а також закликання, приспівки, молитви, ритуальні страви і т.д.

Різдвяна вечеря припадає на 6 січня — за новим стилем літочислення. До цього дня господиня чепурила світлицю, виносила з хати все, що нагадувало про буденну роботу.

Після полудня долівку вистеляли сіном, клали його й на покуті. Потім до світлиці вносили сніп жита (у деяких регіонах — збірний: жито, овес, пшениця) і ставили на покуті під образами. Поруч — горщики з узваром та кутею. В деяких областях ці страви накривали хлібом — книшем.

Сіном з житньою соломою вистилали й стіл, який потім покривали вишиваним обрусом. Цього вечора на нього ставили не менш як 12 страв, - аби кожен місяць року наступного був щедрим. Поміж них були дві обов'язкові: кутя та узвар. Страви це ритуальні, пов'язані з релігійним звичаєм поминати померлих саме кутею й узваром.

Кутю й узвар діти обов'язково несли родичам. Як правило, робили це хлопці. Звичай так і називали — "носити вечерю". У деяких регіонах залишали кутю, узвар та ложки на столі на всю ніч, бо вірили, що різдвяної ночі в хаті бувають душі померлих родичів, то й залишали для них вечерю.

6 січня люди не їли аж до вечора. Вважали, що Ісус Христос народився в час, коли загорялася на небі перша зірка. Саме тоді й сідали до пісної вечері. Аж після відправи в церкві на честь народин Христа, причастившись кутею й узваром, бралися до скоромного.

Крім ритуальних страв, готували на вечерю рибу, пісний рибний борщ, юшку. Додавали і смажену рибу. На Полтавщині, крім цих страв, ставили на стіл капусту, горох, квасолю, голубці з розвареного пшона. На Західній Україні пригощали "дзьобачками" — вареною квасолею та горохом, присмаченими смаженою цибулею. А на Галичині популярними були "бобальки", тобто варена картопля, на Гуцульщині — сливи з квасолею, на Херсонщині — варенуха, тобто один з різновидів компоту. Смакували цього вечора на Подніпров'ї й "киселицею", тобто мучним киселем з фруктів.

Вечерю починали із запалення свічки, яку ставили під образами чи на святковому столі, потім обкурювали хату ладаном, виголошували молитву. По тому господар брався до куті, з якою в різних регіонах поводилися по-різному. На Київщині, скажімо, першу ложку куті підкидали до стелі. Якщо зерна прилипали до неї — чекали успіху у бджільництві. На Прикарпатті першу ложку куті з'їдали стоячи, "аби пшениця влітку не полягла". У гуцулів була інша прикмета: кутю господар підкидав до стелі тричі. За першим разом примовляв: "Аби так ягнята штрикали, як скаче пшениця до стелини", за другим: "Аби телята так рикали і підштрикували, як підштрикує догори пшениця", за третім: "Аби худобина так хутко росла, як хутко йде пшениця до стелі".

Іван Франко писав, що на Прикарпатті після закінчення вечері "пастух (член сім'ї, що літом пасе худобу) крутить перевесло з сіна, котрим накривають стіл, збирає всі ложки (неміті), перев'язує перевеслом і застромлює за сніп на покуті, — се на те, щоб йому в літі худоба не розбігалася і не губилася".

Від хати до хати ходили колядники — діти, а також нежонаті хлопці. Траплялися серед колядників і цілі театральні трупи. Вони розігрували сценки про народження і життя Христа. Дійові особи тих вистав — овечки, пастушки, які й знаходять у яслах новонародженого, а також козак, шинкар, стрілець, поет (рядили його під Тараса Шевченка). Часом такий народний театр супроводив невеликий хор, адже дія вистави — народження Христа і поширення його вчення устами козака, поета і т.д. — супроводилася церковним співом та популярними колядками.

ПОВСТАНСЬКІ КОЛЯДКИ

Партизани УПА співали залюбки, - щоб звеселити тяжке життя в лісових бункерах або розрадити українські родини під час гостини. Ось яких колядок співали повстанці, святкуючи Різдво.

Бог ся раждає,
люди веселіться,
Бо й Україні
воля народиться!
Сталін в злості вуса рве,
Кінець царства бачить вже,
Бо комуну УПА б'є
І весело співає:
„Ісусе на сіні,
Дай волю Вкраїні,
Боже, Боже, Боже,
щастя дай."

Не сумуй народе,
ворогами битий,
Більше вже не будеш
у неволі жити.
Сталін в злості вуса рве,
... і т.д.

Гноблені народи
получіться з нами,
Будем воювати
із большевиками.
Сталін в злості вуса рве...

З Новим роком Вас вітаю,
Щастя й радості бажаю!
Сійся, родися
Жито, пшениця.
Нехай згине весь кукіль
І не мучить вас музиль,
І не кашляйте ніколи
Од Миколи й до Миколи,
Й щоб водилися при хаті
І безчубі і чубаті,
М'ясоносні і поросні,
І гніді, й договолосі,
І мука була смачна,
І не видно в скрині дна,
Й діти щоб були здорові,
Їсти кашу всі готові,
А вам з них була потіха,
А мені грошей півміха.
Жийте в мирі і багато,
Другий рік щоб дочекати,
Українців всіх вітаю,
Щастя й долі вам бажаю!

Календар українського націоналіста

6 січня – Надвечір'я Різдва Христового. Святвечір.
7 січня - Народження (Різдво) Христове.
7 січня 1834 р. – народився Степан Руданський, письменник.
8 січня – Собор Пресвятої Богородиці.
8 січня 1935 р. – народився Василь Симоненко, український поет.
9 січня - Першомученика Стефана.

Шеф-редактор **Олексій Івченко**

Видавець **Конгрес Українських Націоналістів**

Засновник **Степан Брацюнь**

Редакційна колегія **Іван Белебеха, Іван Головацький, Анатолій Погрібний, Степан Семенюк**

Адреса редакції: **01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044)229-78-08**

e-mail: **nacija@mail333.com**

www.nacija.org.ua

Адреса видавця: **01004, вул. Горького 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61**

Головний редактор **Микола Гук**

Реєстраційне свідоцтво: Серія **КВ № 7970** видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003р.

Передплатний індекс: **09715**

Банківські реквізити: **СПД Брацюнь Степан, р/р №26001016925980 в банку "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300131, ЄДРПОУ 2305606776**

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.

Газету видрукувано у ВАТ "Видавництво "Київська правда"

Замовлення № 3832

Наклад 60000 примірників

Ціна договірна

Реклама приймається тільки від національного товаровиробника. За достовірність реклами редакція відповідальності не несе.

Відповідальність за достовірність фактів несе автор. Редакція не завжди поділяє точку зору автора. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Листування лише на сторінках газети

Наші корпункти

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 26-65-57
Дніпропетровськ	Коров'яковський Анатолій	(05693) 7-59-76
Донецьк	Олійник Марія	(0622) 337-23-48
Житомир	Крук Микола	(0412) 22-56-09
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Ковальчук Григорій	(0522) 24-50-64
Київська обл.	Сахацький Олександр	(044) (297)27-5-70
Київ	Мохналь Михайло	(044) 228-63-89, 229-68-34
Луганськ	Кук Володимир	(0642) 95-59-78
Луцьк	Максимович Олег	(03322) 723935, 722142
Львів	Вовк Михайло	(0322) 35-12-48
Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 29-07-90
Мукачеве	Гурзан Василь	(03131) 2-25-45
Одеса	Перегінчук Михайло	(0482) 731-00-78
Полтава	Квачова Олеся	(0532) 28-053
Рівне	Кривко Ігор	(0362) 22-20-26
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Суми	Манжела Борис	(0542) 22-73-78
Тернопіль	Ткач Володимир	(0352) 22-01-71
Харків	Дяків Богдан	(0572) 16-02-18
Херсон	Лушпінський Роман	(0552) 29-57-78
Хмельницький	Вітряний Олесь	(0382) 65-32-01
Черкаси	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
Чернівці	Баглій Борис	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

Пишіть! Дзвоніть! Приходьте! Підтримуйте!